

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΥ ΛΕΡΟΥ

Ο ΡΟΥΛΤΑΜΠΙΛ ΣΤΟΝ ΤΣΑΡΟ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΞΑΦΝΑ, ο Ρουλταμπιλ άκουσε να τον φωνάζουν. Ήταν ο Ίβάν Πέτροβιτς, ο οποίος μαζί με το Θαδαίο Τσιχονίωφ και το Θανάση Γιούργεβιτς καθόταν σ' ένα τραπέζι κι έβρινε οσμιάνα.

Ο Ρουλταμπιλ, χωρίς να περιμένη και δεύτερη πρόσκληση, τους πλησίασε και κάθισε μαζί τους. Μά την ίδια στιγμή παρουσιάστηκε και ο μαίτρ-ντ' ότέλ, ο οποίος, υποκλινόμενος, άναγγελλε στο Θαδαίο ότι ο άρχηγός της «Οκράνας» κ. Γκουνσόφσκυ τον περιέμενε με τη συντροφιά του σ' ένα ιδιαίτερο δωμάτιο για τ' ουπέ.

Αιώς ανέβηκαν όλοι στο επάνω πάτωμα. Εκεί τους ώδηγησαν σ' ένα μεγάλο και πλούσιο δωμάτιο, στο οποίο θρονοπούσαν μερικά πρόσωπα. Μπρός σ' ένα τραπέζι, που έβγαλε από τα άσημενα σερβίτσια, ο ίδιος ο Γκουνσόφσκυ καθόταν τους ξένους του.

Ο άρχηγός της «Οκράνας» δέχτηκε το Θαδαίο και τους φίλους του με το κεφάλι σκυφό, μ' ένα χαμόγελο δουλικό, με την σπονδυλική στήλη λυγισμένη, υποκλινόμενος πολλές φορές σε κάθε παρουσίαση. Κάτω απ' το πλατό σκυφό του μέτωπο, μόλις διέκρινε κανείς τα μάτια του, τα οποία έμυγανίζοντας έβγαζαν κάτω απ' τα μαύρα του μάγουλα. Όταν μιλούσε με την βραχυή φωνούλα του, το χαμό του προϋνι κολλούσε στο πλαστρόν του και το χοντρό και το χοντρό κρινο του σάλευε αδέξια.

Πίσω του, ξεχωρίς ή λεπτή και ψηλή σιλουέττα του πρίγκιπτος Γκάλιτς. Ο πρίγκιπς ήταν προσκεκλημένος της Άννιούσκα, η οποία είχε δεχτεί την πρόσκληση του Γκουνσόφσκυ. Από τον όμο ότι θα πήγαινε συνοδευόμενη από τους τέσσερις φίλους της αξιοσημείων, οι οποίοι, παρ' όλη την άριστοκρατική τους καταγωγή, ήσαν σημαδεμένοι από την «Οκράνα» για τις φιλελεύθερες ιδέες τους.

Ο Γκουνσόφσκυ τους είδε να χάνουν κι' έκανε ένα πένθιμο μοιρασμό. «Όσοσ' είχε σπείσει να τους υποδεχτεί η' έδαφιας ύποπλις και τους είχε εκδηλώσει όλη την άπεράγην άφοσίωσ' του.

Ο άρχηγός της «Οκράνας» ήταν τρελλά έρωτευμένος με την Άννιούσκα. Έραπε να τσακώσει κανείς τις χρονιές ματιές που την έβλεπνε, για να καταλάβη τα αισθήματα που τον συντάραζαν μπροστά στην όραία αυτή κόρη της Ρωσίας.

Η Άννιούσκα ήταν καθισμένη ή μάλλον ξεπλωμένη ανατολίτικα, σ' ένα καναπέ. Δεν έδινε προσοχή σε κανένα. Η έφορσί της ήταν έχθρική και περιφρονητική. Κοιτά της καθόταν και της χείδνε τα μαλλιά ή όραία Ίστανίδα χορεύτρια Όνοτό, η οποία την είχε άκουσει εκείνο το βράδυ για πρώτη φορά κι' η οποία είχε ένθουσιαστή τόσο, ώστε έτοιζε στο κομαρίν της και τή γέμισε φιλήματα. Η όραία Όνοτό ήταν κι' αυτή καλλιτέχνης κι' ή ζήλεια που έννοιωσε στην άρχη για την έπιτυχία της Άννιούσκας είχε έποχωρήσει μαζός στην συγκρήση που την πλημμύρισε, όταν άκουσε τή βραδινή της προσοχή.

— Έλα να σουτάρισε μαζί, της είπε τότε ή Άννιούσκα.

— Και με τ' ουόν άλλο; ρώτησε ή Ίστανίδα καλλιτέχνης.

— Με τόν Γκουνσόφσκυ.

— Ποτέ!

— Έλα... Θα με βοηθήσης να τού πληρώσω ένα χρέος μου, κι' εζ' άλλον ο Γκουνσόφσκυ μπορεί να σου φανή χρήσιμος. Φαίνεται χρήσιμος σ' όλο τόν κόσμο.

Άσφαλώς, ή όραία Όνοτό δεν καταλάβαινε τίποτε απ' αυτή τή χώρα, όπου οι χειρότεροι έχθροι έτρωγαν μαζί. Όσοσ' πήγε στο σουπέ, γιατί ήθελε να ενχαριστήση την Άννιούσκα.

Μόλις ο Ρουλταμπιλ κι' ή παρέα του μπήκαν μέσα, ο πρίγκιπς Γκάλιτς έτρεξε προς τόν πρώτο και, παίρνοντάς τον ιδιαιτέρως σε μιά γωνιά, τόν ρώτησε:

— Τι κάνετε εδώ στη Ρωσία;

— Μήπως σάς στενοχωρώ; τού απάντησε με θρασύτητα ο νεαρός νεότερος.

Ο άλλος χαμογέλασε ψυχρά και τού είπε:

Πιστέριτε με ότι πρέπει να φύγετε, να έγκαταλείψετε αυτή τή χώρα, όσο είνε καιρός ακόμα. Δεν σας είδοσησαν άρκετα σχεπίζεις...

— Ναι, απάντησε ο νεότερος. Μά αυτά δεν περνούν σε μένα!

Και τού γύρισε περιφρονητικά τις πλάτες.

Α' μ' είνε ο μικρός Γάλλος της βίλλας Τρεμπασόφ; είπε την ίδια στιγμή ο Γκουνσόφσκυ, δίνοντας μιά χαριέζα στο νεότερο και παρακαλώντας τον να καθήση μεταξύ αυτού και τού Θανάση Γιούργεβιτς.

— Καλήμέρα, κύριε Ρουλταμπιλ, είπε ή Άννιούσκα, με τήν όραία και σοβαρή φωνή της.

Ο Ρουλταμπιλ αντίχαιρέτησε, λέγοντας ένα όραίο κοιμημένο για τήν Άννιούσκα, η οποία τού έστειλε ένα φίλημα.

— Ο Ρουλταμπιλ! είπε ή όραία Όνοτό, κυττάζοντας με θαυμασμό τόν μικροσελικό νεότερο. Μά είνε ο ήρωας τού «Μιστηρίου της Κιτρικής Κάμαρης»;

— Ο ίδιος!

— Και τί ήθε να κάνη στη Ρωσία;

— Ήθε να σώση τή ζωή τού στρατηγού Τρεμπασόφ, ποιοφίτης ο Γκουνσόφσκυ. Είν' ένας μικρός γενναίος άντρας.

— Η άστυνομία τ' άζει όσα! είπε ο Ρουλταμπιλ, ο οποίος τόν έιζε άκούσει.

Και ζήτησε σιματίνα αυτός που δεν έβρινε ποτέ.

Και ή σιματίνα άρχισε τή δουλειά της. Ο Θαδαίος κι' οι αξιοσημείων διηρόντουσαν ιστορίες απ' τόν Βοσκό, ή ένοιαν κοιμημένα προς τις γυναίκες, ενώ ο Γκουνσόφσκυ, σιμαμένος προς τόν Ρουλταμπιλ, τού έδινε πατριώτες συμβουλές:

— Αναλάβετε εδω, νε μου, τού έλεγε, ένα ενγενικό έργο, έξωρητικά όμοσ' δύσκολο, γιατί ο στρατηγός Τρεμπασόφ είνε καταδικασμένος, όχι μόνο από τούς έχθρούς του, μά ακόμα και από πάντων ά π ό τ η ν ά γ γ υ λ ι α τ ο υ Κ ο υ ρ α τ ο ρ α ν .— Καταλάβετε με καλά, Ο Κουραϊάν είν' ένας άνθρωπος κι' ένας φίλος που τόν εκτιμώ πολύ. Είνε καλός, γενναίος στόν πόλεμο, μά δεν άξίζει καθόλου για τήν Άστυνομία. Έδω και λίγο καιρό ανακατείνεται στις δουλειές μου και θέλει νάχη κι' αυτός τή μιστική άστυνομία του, τήν «Οκράνα» του. Δεν θέλω να τόν κατηγορήσω... Άλενιαντίας, μές διασκεδάει.

Εξ' άλλου είνε μιά καινούργια μόδα. Όλος ο κόσμος τώρα θέλει να έχη τή μιστική άστυνομία του. Και σεις, νε μου, τί κάνετε εδω; Ρεπορτάζ; Είν' άσπιο και να τού λέτε... Κάνετε τόν άστυνομικό. Που θα καταστήσει και που θα καταστήσει έτσι; Σας εύχομαι πάντως καλή τύχη, αν και φοβάμαι πως δεν θα τήν έχετε... Έγχετε πάντως έπ' όρη σας ότι, αν με χρειαστήτε σε τίποτε, θα σας βοηθήσω μ' όλη μου τήν καρδιά. Μου άρέσει να εξετηρητώ τόν κόσμο και δεν θα ήθελα να σας συμβή κακό...

— Είστε πολύ καλός, κύριε! ποιοφίτησε ν' απάντηση ο Ρουλταμπιλ και ζήτησε πάλι σιματίνα.

Πολλές φορές ο Γκουνσόφσκυ είχε απειθήνει τόν λόγο στην Άννιούσκα, η οποία έτρωγε με τήν άρχη τών δοντιών της και τού απαντούσε με τήν άρχη τών χειλιών της. Άξια, σε μιά στιγμή, τής είπε:

— Εξέετε ποιός σάς χειροκρότησε περισσότερο απ' όλους ά πόρτε;

— Όχι! Έκανε ή Άννιούσκα, άδιόφορα.

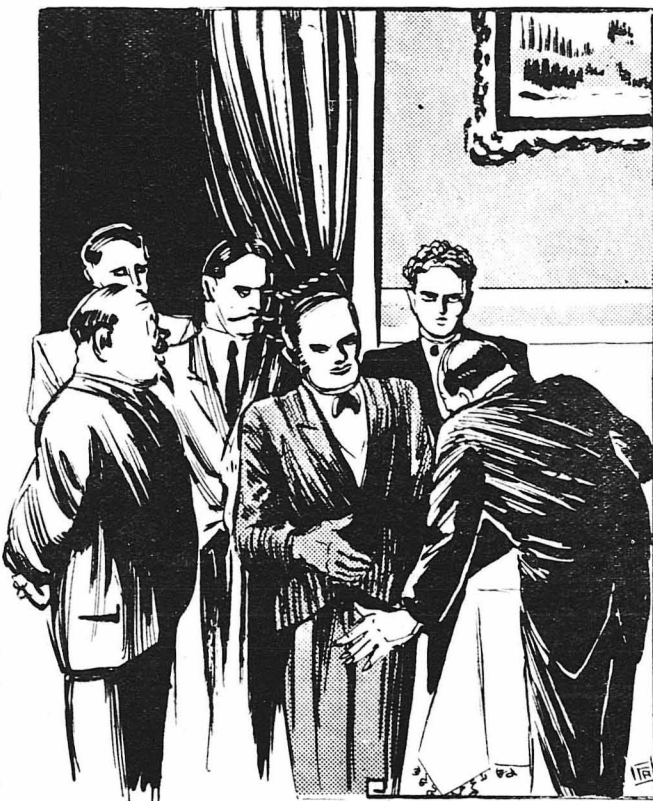
— Η κόρη τού στρατηγού Τρεμπασόφ!

— Ναι, αυτό είν' αλήθεια! είπε και ο Ίβάν Πέτροβιτς.

— Ναι! Ναι! Η Νατάσα! φώναζαν και οι άλλοι.

— Εγώ τήν είδα να κλάη, είπε ο Ρουλταμπιλ, κυττάζοντας κατάματα τήν Άννιούσκα. Μά ή Άννιούσκα απάντησε μ' ένα τόνο παγωμένο:

— Δεν τήν ξέρω καθόλου!

Ο άρχηγός της «Οκράνας» δέχτηκε τούς ξένους του, υποκλινόμενος πολλές φορές σε κάθε παρουσίαση.

Την ίδια στιγμή, η πόρτα άνοιξε και μπήκε μέσα μία κοπέλα...

—Λέστε το Ρουζιτσιλί που κοιμάται! Διατήρησε η ώρα! Ο ντό...

—Φτωχό παιδί! Είπε η Άννιόσκα...

Και, γυρίζοντας προς τον Γκουινόφου, πρόσθεσε:

—Θά φροντίσω να τον στείλεις πίσω στη Γαλλία γρήγορα! Δεν είν' έτσι...

—Ω! αυτό, απάντησε ο Γκουινόφου, κοιτώντας το κεφάλι του...

—Εν τώ μεταξύ οι Τσιγγάνοι άρχισαν τα τραγούδια τους...

—Όταν οι Τσιγγάνοι τελειώσαν και το τρίτο τραγούδι τους, ο Γκου...

—Μα! είπε, Δεν έχω καθόλου φίλα...

—Ο Θαδαίος και ο Θανάσης τα είχαν χάσει με την γενναίοτητα του πρίγκηπα...

—Ο πρίγκηπ έκανε καλά. Οι φίλοι μου δεν θα πληρώσουν ποτέ άνοι...

—Μα γιατί σε καταδικάσαν εις θάνατον; Ξαναρώτησε η Όντο...

—Μα αυτή δεν ξέρει τίποτε! φώναξαν οι άλλοι...

—Θέε μου! είπε η Όντο. Μόλις ήρθα απ' το Λονδίνο και το Πα...

—Πολύ διασκεδαστικό, πράγματι! απάντησε η Άννιόσκα, χλωμιάζοντα...

—Μα γιατί δεν κάνετε καλύτερα να διώξουμε αυτές τις θλιβερές ά...

—Μα δεν θα κάνετε καλύτερα να διώξουμε αυτές τις θλιβερές ά...

—Μα η Άννιόσκα του έρωξε ένα τρισεφθάλμο βλέμμα και έλεε στον πρίγκηπα:

—Μίλα, Γκάλιτ!

Τότε ο πρίγκηπ άρχισε να λέη:

—Η Άννιόσκα είχε έναν αδελφό, το Βλασσόφ, μηχανικό στη γραμμή του Καζάν...

—Νά την! φώναξε η Άννιόσκα. Και, με μία ύπεροχη κίνηση, ξεγύριωσε το λεικό...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Επειτ' από δεκατέττε μέρες, εξακολούθησε ο πρίγκηπ, ο Βλασσόφ μπήκε σ' ένα πανδοχείο στο Λουμπέτς...

—Πολύ διασκεδαστικό, πράγματι! απάντησε η Άννιόσκα, χλωμιάζοντα.

(Ακολουθεί)